

Opinia Komitetu Regionów „Erasmus dla wszystkich”

(2012/C 225/15)

KOMITET REGIONÓW

- Popiera zdecydowanie proponowane zwiększenie budżetu programu. Podział środków między poszczególne sektory kształcenia i sektor młodzieży powinien być dokonany tak, by na zwiększeniu budżetu skorzystały wszystkie dziedziny.
- Podkreśla znaczenie uczenia się przez całe życie, w związku z czym program powinien w równym stopniu wspierać wszystkie grupy wiekowe i wszystkie rodzaje uczenia się.
- Uważa, że największe wsparcie należy kierować tam, gdzie największe są potrzeby i potencjalne efekty. Powinno to oznaczać wyraźne przesunięcie środków na projekty adresowane do grup, które obecnie mają mniej do czynienia z mobilnością, a mianowicie do szkół, młodzieży poza systemem kształcenia formalnego oraz dorosłych uczących się i szkolących.
- Uważa, że jeżeli na szczeblu lokalnym i regionalnym uda się stawić czoła wielkim wyzwaniom, ludzie będą gotowi na przyszłość, której cechą charakterystyczną będą ciągłe zmiany. Będą przygotowani do uczenia się przez całe życie, coraz więcej osób będzie kończyło rozpoczętą naukę, zdobywało wyższe wykształcenie, wykorzystywało możliwości odbycia części kształcenia w różnych krajach Europy, a także postrzeżało całą Europę jako potencjalny rynek pracy.
- Dostrzega zalety współpracy instytucjonalnej, także jeśli chodzi o projekty związane z mobilnością. Kiedy mobilność może realizować się w ramach instytucjonalnych, może to oznaczać lepsze warunki dla poprawy jakości oraz bardziej perspektywicznego i strategicznego oddziaływania.
- Wskazuje na swe dobre doświadczenia związane z niektórymi elementami wcześniejszych programów, np. Comenius Regio, które umożliwiają włączenie instytucji innych niż edukacyjne i mają na celu wspieranie współpracy europejskiej na szczeblu lokalnym i regionalnym w dziedzinie kształcenia.

Sprawozdawca	Yoomi RENSTRÖM (SE/PSE), członek rady gminy Ovanåker
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego „Erasmus dla wszystkich”, program UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu
	COM(2011) 788 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Wielkie wyzwania

1. Jest zdania, że Europa stoi w obliczu wyzwań, które wskutek kryzysu finansowego i gospodarczego stały się jeszcze trudniejsze. Jeszcze wyraźniej uwidoczniły się problemy strukturalne, takie jak słaby wzrost produkcji, duże grupy osób pozostających poza rynkiem pracy, rosące zapotrzebowanie na usługi społeczne spowodowane starzeniem się społeczeństwa oraz deficyt finansów publicznych.

2. Zwraca uwagę, że zasadniczym problemem, który staje się coraz bardziej palący, są rosące dysproporcje gospodarcze, będące zagrożeniem dla demokracji. Zbyt wiele młodych osób porzuca naukę i nie nabywa wiedzy koniecznej do uczestnictwa w demokratycznym życiu społecznym oraz do satysfakcjonującego życia zawodowego, którego cechą charakterystyczną w przyszłości będą ciągle zmiany. Dostępne dla wszystkich ludzi możliwości uczenia się przez całe życie to podstawowy warunek silnej demokracji i przyszłego wzrostu. Aby zlikwidować bezrobocie i wykluczenie, trzeba także przewyżczyć segregację na rynku pracy ze względu na płeć.

3. Uważa, że wykształcenie jest głównym czynnikiem, który może przyczynić się do podjęcia tych wielkich wyzwań przez UE oraz do zapewnienia, że społeczeństwo oparte na wiedzy będzie udziałem wszystkich. Komitet zapoznał się z wnioskiem Komisji dotyczącym nowego programu, który ma zastąpić i połączyć istniejące programy na rzecz kształcenia i młodzieży. Program może przyczynić się do umocnienia obywatelstwa UE poprzez uwypuklenie wymiaru europejskiego oraz zwiększać spójność społeczną dzięki temu, że coraz więcej osób będzie miało w ciągu swojego życia dostęp do wysokiej jakości kształcenia. Ważne jest, by wszystkie grupy docelowe wcześniejszych programów miały dostateczne możliwości dalszego korzystania ze wsparcia UE.

4. Popiera całkowicie dwa główne cele wymienione w strategii „Europa 2020”, które najbardziej wiążą się z zaproponowanym programem w dziedzinie kształcenia: 1) ograniczenie odsetka osób przedwcześnie kończących naukę do 10 %; 2) zwiększenie do 40 % liczby osób w wieku 30–34 lat zdobywających wyższe wykształcenie. Aby można było te cele osiągnąć, edukacja powinna być zorganizowana i prowadzona inaczej niż miało to miejsce w czasach, kiedy tylko nieliczni zdobywali wykształcenie. Wiążą się z tym nowe wymagania co do działań na szczeblu lokalnym i regionalnym mających na celu poprawę jakości i dostępności, tak aby dotrzeć do wszystkich.

5. Jest zdania, że owo wielkie wyzwanie, by dotrzeć do wszystkich – które znalazło także odzwierciedlenie w memorandum Komisji – oznacza, że szkoły muszą funkcjonować w nowy sposób. Zapewniając wysokiej jakości kształcenie, począwszy od dobrze pomyślanych przedszkoli, można już od wczesnego dzieciństwa pracować z dziećmi tak, by utrzymać i podsycać ich ciekawość i chęć do nauki. Aby wspierać uczenie się przez całe życie, potrzebne są nie tylko możliwości kształcenia, doskonalenia zawodowego i zmiany orientacji zawodowej w ciągu całego życia; konieczny jest także odpowiedni stosunek do kształcenia dzieci i młodzieży, które jest pierwszym etapem uczenia się przez całe życie.

6. Uważa, że zasady wstępu na wyższe uczelnie powinny być bardziej demokratyczne, tak aby kształcenie wyższe było dostępne dla jak największej liczby osób. Ponadto w przyszłości inne będą wymagania na rynku pracy, co oznacza, że należy kontynuować i intensyfikować, zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym oraz lokalnym i regionalnym, działania mające na celu lepsze dostosowanie kwalifikacji do możliwości zatrudnienia. Dlatego ważne jest, by połączyć poszczególne inicjatywy strategii „Europa 2020” i wyraźnie określić priorytety programu w dziedzinie kształcenia, tak by służyły wspieraniu odpowiednich inicjatyw (!).

7. Sądzi, że potrzebne jest szerokie spektrum możliwości kształcenia, aby edukacja była dostępna dla wszystkich. Jako przykłady można wymienić pełne wykorzystanie technologii (ICT), regionalne wyższe uczelnie, które mogą dotrzeć do wielu grup docelowych, wspieranie nieformalnego i pozaformalnego uczenia się młodzieży i dorosłych, ułatwiającego ponowne podjęcie nauki, itp.; jednocześnie należy stworzyć niezbędne warunki umożliwiające doprowadzenie do końca rozpoczętego już kształcenia i ułatwiającego uczenie się przez całe życie.

Zakres kompetencji władz lokalnych i regionalnych

8. Podkreśla, że władzom lokalnym i regionalnym przypada kluczowa rola we wdrażaniu zarówno programu UE w dziedzinie kształcenia, jak i innych podobnych inicjatyw europejskich. W wielu państwach europejskich odpowiedzialność za kształcenie ogólne i zawodowe na poziomie podstawowym i średnim, a także za kształcenie dorosłych, spoczywa bowiem na szczeblu lokalnym i regionalnym.

(¹) Najważniejsze w tym kontekście inicjatywy przewodnie w ramach strategii „Europa 2020” to „Młodzież w drodze”, „Program na rzecz nowych umiejętności i zatrudnienia”, „Unia innowacji” oraz „Europejska agenda cyfrowa”.

9. Uważa ponadto, że władze lokalne i regionalne koordynują rozwój i wzrost w skali lokalnej i regionalnej. Dlatego też są zainteresowane rozwojem umiejętności pracowników. Na szczeblu lokalnym i regionalnym można najwcześniej i najwyraźniej zaobserwować zapotrzebowanie na nowe umiejętności na rynku pracy oraz wypracować skuteczne procedury dostosowania kształcenia do potrzeb, uwzględniające m.in. ciągłe doskonalenie zawodowe.

10. Wskazuje na fakt, że obecnie działa wiele różnego rodzaju partnerstw na rzecz innowacji i wiedzy, w ramach których władze publiczne, lokalne przedsiębiorstwa, organizacje młodzieżowe, regionalne uczelnie wyższe i inne podmioty zajmujące się kształceniem rozwijają różne możliwości współdziałania. Takie partnerstwa mogą znacząco przyczynić się do dopasowania potrzeb kształcenia do potrzeb społeczeństwa i życia zawodowego, a także do specyficznych potrzeb regionów borykających się z podobnymi wyzwaniami. Dlatego agencje krajowe powinny dążyć do współpracy z tymi partnerstwami we wdrażaniu programu UE w dziedzinie kształcenia, gdyż partnerstwa te mają strategiczne znaczenie dla rozwoju współpracy transgranicznej i transferu wiedzy między władzami lokalnymi i regionalnymi.

11. Zauważa, że dodatkowym powodem, by na poziomie lokalnym i regionalnym zapewnić duży udział we wdrażaniu programu w dziedzinie kształcenia, jest demokratyczny aspekt tego udziału: możliwość uczestnictwa w demokratycznym społeczeństwie oraz umacniania pozycji i roli jako jego nośnika.

12. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne mają największy wpływ na niedawno przybyłych migrantów i wspierają ich integrację w nowym kraju. Decydującą rolę odgrywa tu kształcenie, zarówno dzieci, jak i dorosłych. W obrębie jednego państwa sytuacja może być bardzo zróżnicowana.

Uwagi ogólne na temat zaproponowanego programu

13. Stwierdza, że program UE na rzecz kształcenia i młodzieży „Erasmus dla wszystkich” ma na celu wspieranie, dzięki międzynarodowej współpracy, poprawy jakości kształcenia i uczenia się oraz wzmocnienie wymiaru europejskiego. Komitet popiera ten nadrzędny cel i uważa, że wniosek Komisji stanowi dobrą podstawę do przeprowadzenia faktycznych zmian. Zwiększenie wymiany będzie lepiej służyło rozpowszechnianiu sprawdzonych koncepcji i praktyk oraz wspierało konieczne reformy mające na celu modernizację systemu kształcenia.

14. Jest zdania, że program może stanowić bardzo istotny wkład w starania zmierzające do zmobilizowania wszystkich zainteresowanych stron i przyspieszenia zmiany systemu kształcenia i pracy z młodzieżą, tak by można było harmonijnie połączyć potrzeby nowej gospodarki opartej na wiedzy z ambitnymi celami Wspólnoty w dziedzinie uczestnictwa i odpowiedzialności obywateli w społeczeństwie.

15. Podkreśla, że nauka za granicą – na etapie kształcenia ogólnego, zawodowego czy praktyk – to szczególnie skuteczna

metoda, która sprzyja rozwojowi osobistemu i dostarcza doświadczeń przydatnych w dalszej edukacji i życiu zawodowym. Wykorzystując nabyte umiejętności w nowym otoczeniu, człowiek rozwija zarówno kompetencje specjalistyczne i ogólne, jak i samodzielność i umiejętność komunikacji.

16. Jest przekonany, że umiejętności międzykulturowe, znajomość języków obcych i wiedza międzynarodowa będą coraz ważniejsze w obecnych czasach nasilającej się globalizacji, gdy wszystkie dziedziny życia i pracy łączą się zarówno między sobą, jak i ponad granicami.

17. Zgadza się z Komisją, że mobilność młodzieży i projekty międzynarodowe mogą przyczynić się do podnoszenia świadomości tożsamości europejskiej i europejskiego obywatelstwa, a także do przeciwdziałania ksenofobii.

18. Ponownie podkreśla, że należy podjąć konkretne środki na rzecz zapewnienia równego dostępu do mobilności wszystkim grupom docelowym, do których skierowany jest program, niezależnie od położenia geograficznego regionu, z którego pochodzą (?), a przede wszystkim osobom mieszkającym na słabo zaludnionych obszarach, na wyspach, w regionach górskich i w regionach najbardziej oddalonych.

19. Uważa, że jeżeli na szczeblu lokalnym i regionalnym uda się stawić czoła wielkim wyzwaniom, ludzie będą gotowi na przyszłość, której cechą charakterystyczną będą ciągłe zmiany. Będą przygotowani do uczenia się przez całe życie, coraz więcej osób będzie kończyło rozpoczętą naukę, zdobywało wyższe wykształcenie, wykorzystywało możliwości odbycia części kształcenia w różnych krajach Europy, a także postrzeżało całą Europę jako potencjalny rynek pracy.

Różnorodne cele i szeroka rola kształcenia

20. Popiera w pełni cel polegający na podniesieniu poziomu wiedzy, umiejętności i doświadczenia obywateli, tak by wszyscy łatwiej mogli wejść na rynek pracy i zwiększyć swoje szanse na zatrudnienie. Jednocześnie zwraca uwagę, że zadaniem kształcenia jest nie tylko zwiększenie zatrudnialności – jego nadrzędnym celem powinien być rozwój całej osobowości. Podkreśla także znaczenie uczenia się przez całe życie, w związku z czym program powinien w równym stopniu wspierać wszystkie grupy wiekowe i wszystkie rodzaje uczenia się.

21. Zauważa także, że kształcenie powinno pobudzać kreatywność i innowacyjny potencjał każdego człowieka oraz wzbogacać go intelektualnie i społecznie. W czasach kryzysu gospodarczego i wysokiego bezrobocia łatwo jest położyć najsilniejszy nacisk na rolę kształcenia w zwiększaniu zatrudnialności. Komitet zauważa jednak, że nawet w czasach kryzysu istnieje potrzeba zapewnienia długoterminowego trwałego

(?) CdR 290/2011 fin.

rozwoju, tak aby Europa w przyszłości była silniejsza. W związku z tym trzeba wspierać kształcenie sprzyjające włączeniu, którego celem będzie całościowe podejście do człowieka oraz rozwijanie systemu uczenia się przez całe życie.

22. Podkreśla, jak istotne jest uznanie kształcenia i szkolenia zawodowego za element uczenia się przez całe życie. Wiedza i edukacja są tego ważnymi elementami, a wymagania, jakie ludzie napotykają w codziennym życiu zawodowym, rosną (dotyczy to np. znajomości języków obcych). Trzeba pamiętać, że kształcenie i szkolenie zawodowe obejmuje ogromną liczbę różnorodnych dziedzin i odgrywa ważną rolę w integracji osób znajdujących się w trudnej sytuacji, a także w dążeniu do doskonałości w różnych zawodach.

23. Zwraca uwagę, że głównym zadaniem podmiotów lokalnych i regionalnych jest wspieranie kreatywności młodych ludzi i ich potencjału innowacyjności, a także tworzenie warunków dla ich rozwoju intelektualnego i społecznego. Ma to decydujące znaczenie dla niezależności osobistej młodych ludzi i ich integracji społecznej. Potrzebne są także środki, które umożliwią młodym ludziom pogodzenie kształcenia i pracy zawodowej z życiem rodzinnym.

24. Wskazuje na fakt, że wyższe uczelnie nie są tylko instytucjami edukacyjnymi, ale odgrywają także dużą rolę w rozwoju regionalnym i są siłą napędową innowacji. Szkolnictwo wyższe wymaga modernizacji. W lutym 2012 r. Komitet przedstawił Komisji swoje stanowisko na temat tego, jakich zmian należy dokonać w szkolnictwie wyższym⁽³⁾. Ważne jest wyraźne powiązanie trzech elementów trójkąta wiedzy – kształcenia, badań naukowych i innowacji. Powiązanie takie wzmacnia szczebel regionalny i jednocześnie samo umacnia się dzięki niemu. Konieczna jest współpraca między szczeblami lokalnym, regionalnym, krajowym i UE, zwłaszcza za pośrednictwem partnerstw lokalnych i regionalnych.

25. Zwraca uwagę, że uczenie się dorosłych umożliwia im rozwijanie zdolności przez całe życie, pomaga w zmianie orientacji zawodowej potrzebnej na coraz bardziej elastycznym i zmieniającym się rynku pracy, a ponadto wnosi znaczącą wartość dodaną w życie społeczne, zawodowe, obywatelskie, kulturalne i gospodarcze uczestników. Programy uczenia się dorosłych, oparte na partnerstwie, to jeden z ważniejszych sposobów zwiększania możliwości oddziaływania ze strony obywateli i społeczności lokalnych. Dlatego szczególnie ważne jest, by europejski program w dziedzinie kształcenia był w stanie wspierać rozwój uczenia się dorosłych w państwach członkowskich i regionach.

Uwagi szczegółowe dotyczące wniosku

Traktaty i zasada pomocniczości

26. Zgadza się z Komisją, że podstawą zaproponowanego programu są cele określone w art. 165 i 166 TFUE i że program należy wdrażać zgodnie z zasadą pomocniczości.

Dlatego jest sprawą najwyższej wagi, by władze lokalne i regionalne oraz lokalni i regionalni decydenci uczestniczyli w opracowywaniu i wdrażaniu przedstawionych środków oraz zarządzaniu nimi. Komitet podkreśla, że zgodnie z art. 174, w którym mowa o spójności terytorialnej, trzeba w pełni uwzględnić różnice między regionami w UE oraz fakt, że warunki regionalne umożliwiające realizację celów strategii „Europa 2020” są różne w różnych regionach.

Struktura programu

27. Podkreśla, że poszczególne działania w ramach zaproponowanej struktury programu, skupionej wokół trzech głównych inicjatyw (mobilność, współpraca instytucjonalna i kształtowanie polityki), powinny być zorganizowane w taki sposób, aby stwarzać dobre warunki umożliwiające uczestnictwo wszystkich grup docelowych i osiągnięcie celów programu. Celem proponowanej struktury powinno być ułatwianie współpracy międzysektorowej i szersze rozpowszechnianie dobrych przykładów i wyników. Komitet stwierdza jednak, że należy lepiej uwzględnić specyfikę pozaszkolnego i nieformalnego uczenia się młodzieży. Proponuje zatem – tak jak przewidziano to w przypadku sportu – utworzenie osobnego rozdziału dotyczącego młodzieży.

28. Uważa za niezwykle istotne, by w nowym programie uwzględnić różne potrzeby poszczególnych grup docelowych dotyczące wsparcia umożliwiającego im uczestnictwo. Spójność programu zapewnia jego jasność i przejrzystość w oczach wnioskodawców. Ważne jest jednak, by organizować działania tak, by mogły być realizowane w sposób odpowiedni dla każdej grupy docelowej. Warunki uczestnictwa w projektach mobilności i współpracy różnią się w zależności od tego, w jaką formę kształcenia lub działalności związanej z młodzieżą są zaangażowani uczestnicy. Trzeba uwzględnić różne potrzeby grup docelowych, jeśli chodzi o informowanie, procedury składania wniosków, zasady finansowe i kryteria dotyczące działań, np. poprzez przydzielanie określonej części środków na udział poszczególnych grup docelowych, przewidywanie specjalnych struktur dla różnych grup docelowych, opracowywanie działań szczególnie dostosowanych do danych grup itp. Ważne jest także zapewnienie możliwości udziału małych instytucji, jakie działają przede wszystkim w dziedzinie szkolnictwa, pracy z młodzieżą oraz kształcenia dorosłych. Komitet szczególnie popiera środki mające na celu wspieranie udziału osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.

29. Przyjmuje z zadowoleniem zadeklarowany cel zwiększenia efektywności i uproszczenia programu, przede wszystkim dla użytkowników. Sprawą najwyższej wagi jest, by to oni skorzystali na uproszczeniach administracyjnych.

30. Dostrzega zalety współpracy instytucjonalnej, także jeśli chodzi o projekty związane z mobilnością. Kiedy mobilność może realizować się w ramach instytucjonalnych, może to oznaczać lepsze warunki dla poprawy jakości oraz bardziej perspektywicznego i strategicznego oddziaływania. Może to również oznaczać ułatwienia dla samych uczestników, np.

⁽³⁾ CdR 290/2011 fin.

dzięki uproszczeniom w zakresie uznawalności. Ważne jest jednak, by forma tych ram instytucjonalnych odpowiadała różnorodności organizacji uczestniczących w programie.

31. Sądzi, że przy realizacji konkretnych projektów należy także w większym stopniu zadbać o to, by na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym istniała gotowość do dalszego wspierania mobilności, nawet po zakończeniu projektu, tak by zachować powstałe struktury i kontakty. Projekty powinny przyczyniać się do eliminowania przeszkód i pobudzania ciągłej wymiany, aby mobilność po zakończeniu projektu mogła stać się elementem normalnej działalności.

32. Uważa za ważne, by formy finansowania studiów przewidziane w państwach członkowskich obejmowały możliwości odbycia części kształcenia w innych państwach członkowskich.

33. Odnotowuje propozycję Komisji, by wspólnie z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym utworzyć europejski system kredytów studenckich, który uzupełniałby systemy istniejące w państwach członkowskich. Komitet podkreśla, że kredyty te nie mogą przyczynić się do komercjalizacji mobilności i wyraża wątpliwość, czy to właśnie tę grupę należy przede wszystkim wspierać w ramach programu. Koszty gwarancji są znaczne, a potrzeby kształtują się różnie w różnych państwach.

34. Jeśli chodzi o współpracę w zakresie kształtowania polityki, Komitet podkreśla potrzebę tworzenia platform służących wymianie opinii między ważnymi zainteresowanymi stronami, działających zarówno w dziedzinie edukacji, jak i gospodarki. Podkreśla także znaczenie udziału władz lokalnych i regionalnych w otwartej metodzie koordynacji oraz we wdrażaniu programu.

Nieformalne i pozaformalne uczenie się – młodzież i sport

35. Uważa, że ważne jest, by mobilność była możliwa w przypadku każdej formy nauki. Podejście takie można wprowadzać w życie m.in. poprzez wyraźne zwrócenie uwagi na znaczenie wszystkich form uczenia się, zarówno uczenia się formalnego, nieformalnego, jak i pozaformalnego. Komitet odnotowuje zamiar Komisji, by w ramach jednego programu uwzględnić wszystkie formy uczenia się. Podkreśla jednak, że z uwagi na fakt, że organizacja nieformalnego i pozaformalnego uczenia się poza instytucjami kształcenia wymaga zupełnie innych założeń, musi to zostać odpowiednio odzwierciedlone w strukturze programu. Podkreśla w tym kontekście także znaczenie środków służących pobudzaniu i wspieraniu ducha inicjatywy wśród młodzieży.

36. Popiera zwłaszcza środki na rzecz uczestnictwa osób znajdujących się z pewnych względów w trudnym położeniu, tak by propagować włączenie społeczne, sport na szczeblu lokalnym, wolontariat, równość szans oraz korzystną dla zdrowia aktywność fizyczną poprzez większy udział w sporcie, koncentrując się na grupach w trudnym położeniu, takich jak osoby niepełnosprawne umysłowo lub fizycznie.

37. Jest zdania, że struktura programu może okazać się użyteczna we wszystkich rodzajach uczenia się. Komitet

podkreśla, jak ważne jest, by władzom lokalnym i regionalnym umożliwiono udział w ustalaniu sposobu wdrażania i monitorowania programu, tak by można było w jak największym stopniu zmienić te kwestie, które okażą się problematyczne w kontekście lokalnym.

38. Uważa, że do zagadnień, które należałoby zmienić lub jaśniej określić, należy np. możliwość uczestnictwa za pośrednictwem mniejszych organizacji lub współpracy na mniejszą skalę. Dotyczy to przede wszystkim stowarzyszeń młodzieżowych i instytucji kształcenia dorosłych, ale pod wieloma względami także szkół i przedszkoli.

39. Podkreśla szeroką skalę nieformalnego i pozaformalnego uczenia się w dziedzinie sportu. Istnieją ponadto zagadnienia, które są charakterystyczne dla sportu i znajdują szczególnie odzwierciedlenie we współpracy dotyczącej kształtowania polityki, takie jak walka z dopingiem, przemocą i rasizmem oraz wspieranie dobrze funkcjonujących organizacji sportowych.

40. Dostrzega nader pozytywne wyniki działań wspierających udział młodzieży w życiu politycznym w ramach obecnego programu „Młodzież w działaniu”, a zwłaszcza dialogu zorganizowanego oraz seminariów dla młodzieży dotyczących interesujących ją zagadnień społecznych, kulturalnych i politycznych. Podkreśla znaczenie tych działań i opowiada się za ich kontynuacją i dalszym rozwojem w ramach nowej edycji programu.

41. Uważa w związku z tym, że program powinien w większym stopniu wspierać, jako element nieformalnego i pozaformalnego uczenia się, mobilność kadry kierowniczej i nauczycieli, w oparciu o wspólnie uzgodnione między regionami i państwami członkowskimi standardy oraz wzajemne uznawanie.

42. Przyjmuje także z zadowoleniem fakt, że program ma wspierać transnarodowe projekty współpracy w zakresie sportu i uważa, że możliwość prowadzenia projektów transgranicznych we wszystkich dziedzinach objętych programem stanowi fundamentalny aspekt jego europejskiej wartości dodanej.

43. Przyjmuje z zadowoleniem uproszczenie wprowadzone również w odniesieniu do wymiaru międzynarodowego; zgadza się z Komisją w kwestii potrzeby wsparcia dla budowania potencjału w krajach trzecich, włącznie z krajami objętymi procesem rozszerzenia i ze szczególnym uwzględnieniem krajów sąsiadujących. Podkreśla jednak, że należy w pełni wykorzystać unijne instrumenty finansowe przeznaczone na współpracę zewnętrzną.

Kwestie budżetowe

44. Popiera zdecydowanie proponowane zwiększenie budżetu programu. Wielkość budżetu świadczy o tym, jaką wagę Komisja przykładła do podnoszenia jakości kształcenia, która ma decydujące znaczenie dla osiągnięcia głównych celów UE. Podział środków między poszczególne sektory kształcenia i sektor młodzieży powinien być dokonany tak, by na zwiększeniu budżetu skorzystały wszystkie dziedziny.

45. Podkreśla, że środkami z budżetu UE trzeba gospodarować efektywnie, tak by osiągnąć założone cele programu. Uważa, że muszą istnieć możliwości kierowania zasobów tam, gdzie przyniosą one największe korzyści i zostaną najlepiej wykorzystane, w oparciu o przejrzyste kryteria ilościowe i jakościowe. Dlatego podkreśla, że należy regularnie monitorować program na wszystkich poziomach, aby stwierdzić, na ile zachodzi potrzeba przesunięcia środków. Istotne jest poza tym, by przy przesuwaniu środków mieć na uwadze perspektywę lokalną i regionalną, tak by móc odpowiednio uwzględnić ich podział w obrębie danego kraju. Ponadto muszą istnieć możliwości przesuwania środków wewnątrz państwa członkowskiego, tak by wykorzystać je jak najbardziej efektywnie, zależnie od warunków lokalnych i regionalnych.

46. Uważa, że decyzję co do struktury agencji krajowych należy pozostawić państwom członkowskim, ponieważ to do ich kompetencji należy wdrażanie krajowych, zdecentralizowanych działań programu i zarządzanie nimi.

47. Uważa w tym kontekście, że Komisja powinna odpowiednio wcześniej przed rozpoczęciem realizacji programu przedstawić, jak zamierza mierzyć efektywność i jakie wskaźniki chce w tym celu zastosować. Wskaźniki i odpowiednie kryteria muszą być z góry jasno określone, aby państwa członkowskie, władze lokalne i regionalne oraz zainteresowane strony wiedzieli, jakie obowiązują zasady. Zdaniem Komitetu takie wskaźniki powinny uwzględniać zarówno czynniki ilościowe, jak i jakościowe.

48. Odnotowuje, że zgodnie z zamiarem Komisji część działań, które wcześniej podlegały programowi „Uczenie się przez całe życie”, ma być w przyszłości wspierana z Europejskiego Funduszu Społecznego. Aby rozwiązanie mogło działać w praktyce, muszą na to pozwalać zasady tego funduszu. Trzeba również zadbać o to, by państwa członkowskie oraz przedstawiciele szczebla lokalnego i regionalnego wiedzieli o tej zmianie i akceptowali ją.

49. Uważa, że wymogi dotyczące zarządzania i sprawozdawczości finansowej muszą być proporcjonalne do wielkości wsparcia. W przypadku mniejszych projektów kontrola nie musi być tak kompleksowa i wymagać tak dużego nakładu pracy jak przy większych projektach.

50. Zwraca jednocześnie uwagę na fakt, że warunki i możliwości uczestniczenia w programie są zróżnicowane, co może wpływać na koszty. Może to zależeć np. od braku nawyku uczenia się, niepełnosprawności, kwestii pokrycia kosztów podróży czy utrzymania oraz od różnych uwarunkowań regionalnych.

Kompetencje kluczowe jako podstawowy cel

51. Uważa, że najważniejsze dla dalszych działań jest to, by w centrum wniosku Komisji było zapewnienie wszystkim możliwości uczenia się przez całe życie. Podkreśla, jak ważne jest, by wszyscy mieli możliwość zdobycia podstawowych umiejętności opisanych w zaleceniu dotyczącym kompetencji kluczowych⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (2006/962/WE).

52. Jest zdania, że podstawowym celem programu powinno być wspieranie zapewnienia wszystkim możliwości zdobycia kompetencji kluczowych. Oznacza to, że głównymi grupami docelowymi są dzieci i nauczyciele w szkołach, młodzież poza systemem kształcenia formalnego oraz dorośli, którzy potrzebują dodatkowego kształcenia i szkolenia.

Wnioski

Silniejszy nacisk na wczesne działanie i upowszechnianie

53. Wskazuje na wcześniejszą opinię KR-u⁽⁵⁾, w której podkreślał fakt, że gotowość do wyjazdu za granicę w celach edukacyjnych musi zostać rozbudowana odpowiednio wcześniej. Dzieci i młodzież trzeba już w młodym wieku zachęcać do zainteresowania się innymi kulturami i ukazywać im zalety uczenia się od innych. Wczesne zetknięcie się z programami europejskimi ułatwia wyrabianie w sobie chęci i zdolności do nauki i pracy w innych krajach, co jest korzystne dla wspólnego rynku, dla wzrostu i dla obywatelstwa europejskiego. Przypomina, że młodsze dzieci łatwiej i skuteczniej uczą się języków obcych.

54. Zwraca uwagę, że integracja społeczna ma dla KR-u priorytetowe znaczenie, a przedstawiony program może mieć w tej dziedzinie znaczące oddziaływanie. Dotyczy to szerokich i niejednorodnych grup uczniów o zróżnicowanych potrzebach pomocy, wynikających z trudności w nauce, niekorzystnej sytuacji i wykluczenia społecznego czy też z faktu, że dorastają w obcym kraju i obcej kulturze. Wielu młodych ludzi przerywa naukę lub kończy szkołę nie zdobywszy dostatecznej, podstawowej wiedzy. Powinny istnieć możliwości wspomagania prac nad metodami i transferem wiedzy, tak by wesprzeć decydentów lokalnych, regionalnych i krajowych w tej dziedzinie.

55. Podkreśla w tym kontekście, że dużym wyzwaniem jest dotarcie do grup ludności, które nie mają nawyku kształcenia się lub znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Tym ważniejsze jest, by wdrażać europejskie projekty na wczesnych etapach nauki, w szkołach i przedszkolach. W ten sposób można dotrzeć do wszystkich uczniów, a program może spełniać funkcję wyrównawczą oraz wzmacniać wymiar europejski.

56. Zgadza się z Komisją, że ważne jest zapewnienie udziału osób pełniących strategiczne role oraz osób, które mogą rozpowszechniać informacje i dobre przykłady. Mogą to być nauczyciele, osoby prowadzące szkolenia, osoby pracujące z młodzieżą, doradcy, byli uczestnicy projektów w dziedzinie mobilności, kadra kierownicza szkół lub osoby na stanowiskach decydenckich. Ma to zasadnicze znaczenie dla wspierania mobilności, dlatego Komitet nalega na wyraźne wyodrębnienie tych grup.

⁽⁵⁾ Opinia Komitetu Regionów w sprawie zielonej księgi „Promowanie mobilności edukacyjnej młodych ludzi”, CdR 246/2009 fin.

57. Wskazuje na swe dobre doświadczenia związane z niektórymi elementami wcześniejszych programów, np. Comenius Regio, które umożliwiają włączenie instytucji innych niż edukacyjne i mają na celu wspieranie współpracy europejskiej na szczeblu lokalnym i regionalnym w dziedzinie kształcenia. Uczestniczący partnerzy mogą współpracować w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, wymieniać doświadczenia i rozwijać struktury współpracy.

Priorytetowe grupy docelowe i ukierunkowanie

58. Uważa, że należy regularnie monitorować program na wszystkich poziomach, aby stwierdzić, czy służy on wspieraniu głównych celów. Jednocześnie także w nowej edycji programu musi nadal być możliwe wspieranie środków, których efekty są trudno mierzalne lub można je zmierzyć dopiero po upływie dłuższego czasu, już po zakończeniu projektu, natomiast o ich wartości można wnioskować na podstawie innych przesłanek. Z innych analiz wynika na przykład, że duże znaczenie mają wczesne działania, a Komitet uważa, że jest to trafne także w przypadku wzmacniania wymiaru europejskiego.

59. Żywi wątpliwości co do obecnego silnego ukierunkowania budżetu na projekty związane z mobilnością, o czym świadczy również nazwa programu. Uważa, że poprawie jakości w dziedzinie kształcenia najlepiej służą projekty dotyczące współpracy oraz współpraca instytucjonalna, przynoszą one także największą wartość dodaną w wymiarze europejskim. Dlatego należy je w większym stopniu uwzględnić w budżecie. Umożliwiłoby to wspieranie nawet mniejszych projektów współpracy, lepiej dostosowanych do potrzeb konkretnych grup docelowych, lub takich, które mogą być pierwszym krokiem do szerszej współpracy.

60. Uważa, że opisane na wstępie wyzwania znalazły właściwe odzwierciedlenie w przedstawionym przez Komisję uzasadnieniu wniosku. Nie zostały one jednak równie wyraźnie uwzględnione w proponowanej strukturze budżetu. Widać w niej natomiast zauważalne ukierunkowanie na finansowanie projektów i mobilności w obszarze szkolnictwa wyższego. Europejskie programy powinny wspierać pożądaną rozwój i poprawę jakości, dlatego największe wsparcie należy kierować tam, gdzie największe są potrzeby i potencjalne efekty. Powinno to oznaczać wyraźne przesunięcie środków na projekty adresowane do grup, które obecnie mają mniej do czynienia z mobilnością, a mianowicie do szkół, młodzieży poza systemem

kształcenia formalnego oraz dorosłych uczących się i szkolących.

61. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar, by także w przyszłości wpierać nauczanie i badania uniwersyteckie w zakresie integracji europejskiej w ramach działań „Jean Monnet”. Jest jednak zdania, że to szczególne wsparcie nie może koncentrować się wyłącznie na dwu wymienionych we wniosku Komisji instytucjach. Komitet podkreśla, że sześć europejskich szkół wyższych wspieranych z programu „Jean Monnet” w latach 2007–2013 (Akademia Prawa Europejskiego, Kolegium Europejskie, Europejski Instytut Uniwersytecki, Międzynarodowe Centrum Szkoleń Europejskich, Europejski Instytut Administracji Publicznej, Europejska Agencja Rozwoju Edukacji Specjalnej) powinno być uwzględnianych także w przyszłości, aby poprawić rozłożenie geograficzne i kulturową różnorodność tych instytucji do doskonałości o znaczeniu europejskim.

62. Podkreśla ścisły związek między słabymi wynikami w szkole a trudnymi warunkami społeczno-gospodarczymi, które decydują o liczbie młodych ludzi pozostających bez zatrudnienia i nieuczestniczących w kształceniu czy szkoleniu. Przerwanie tego błędnego koła jest wyzwaniem dla władz lokalnych i regionalnych w całej Europie i należy je postrzegać jako jeden z priorytetów programu, stanowiący odpowiedź z jednej strony na cele dotyczące kształcenia, a z drugiej strony – na cel dotyczący zatrudnienia, a także wspierany w ramach kilku inicjatyw przewodnich. W tym kontekście Komitet życzyłoby sobie, by w podziale budżetu w większym stopniu uwzględniono tę perspektywę.

63. Popiera w pełni ambitny zamiar, wynikający z uzasadnienia do wniosku dotyczącego nowego programu kształcenia, szkolenia i młodzieży, by programem tym objąć liczne grupy osób i umożliwić im w różnych okresach życia rozwój osobisty oraz zdobywanie wysokiej jakości wykształcenia. Dlatego ważne jest wyraźne informowanie o celach programu, tak by wszystkie grupy docelowe wiedziały, że są jego adresatami. Tymczasem tytuł programu – „Erasmus dla wszystkich” – sugeruje, że główny nacisk położono na szkolnictwo wyższe. W związku z tym, że nie jest to zgodne z deklarowanymi zamiarami, a także z uwagi na jak najlepsze umożliwienie realizacji celów strategii „Europa 2020”, Komitet zaleca odpowiednie dostosowanie budżetu i nazwy programu.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Tytuł

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające „ERASMUS DLA WSZYSTKICH” Program UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu	ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY ustanawiające <u>program</u> „ UCZĄCA SIĘ EUROPEJSKI ERASMUS DLA WSZYSTKICH ” Program UE na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu

Uzasadnienie

Obecny program Erasmus jest silnie powiązany z kształceniem wyższym i mobilnością. Nowy program UE ma znacznie szerszy zakres i tytuł „Erasmus dla wszystkich” mógłby być mylący.

Poprawka 2

Motyw 3 preambuły

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Powszechne uznanie opinii publicznej w państwach członkowskich i w uczestniczących państwach trzecich nazwy „Erasmus” za synonim mobilności osób uczących się w Unii wymaga szerszego stosowania tej nazwy przez najważniejsze sektory objęte programem.	Powszechne uznanie opinii publicznej w państwach członkowskich i w uczestniczących państwach trzecich nazwy „Erasmus” za synonim mobilności osób uczących się w Unii wymaga szerszego stosowania tej nazwy przez najważniejsze sektory objęte programem.

Uzasadnienie

Spójność z propozycją zmiany nazwy programu.

Poprawka 3

Motyw 27 preambuły

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Konieczne jest ustanowienie kryteriów wykonania, na których powinien opierać się podział budżetu między państwa członkowskie z przeznaczeniem na działania zarządzane przez agencje krajowe.	Konieczne jest ustanowienie kryteriów wykonania, na których powinien opierać się podział budżetu między państwa członkowskie <u>i wewnątrz nich</u> , z przeznaczeniem na działania zarządzane przez agencje krajowe <u>i z odpowiednim uwzględnieniem specyfiki lokalnej i regionalnej</u> .

Uzasadnienie

Rozbieżności regionalne mogą mieć znaczący wpływ na wyniki, a tym samym na podział budżetu.

Poprawka 4

Motyw 30 preambuły

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Komisja Europejska i Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa we wspólnym komunikacie w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie ⁽¹⁾ podkreślili między innymi cel, jakim jest dodatkowe ułatwienie udziału państw sąsiadujących w działaniach Unii dotyczących mobilności i budowania potencjału w szkolnictwie wyższym i otwarcia przyszłego programu w dziedzinie kształcenia dla państw sąsiadujących.	Komisja Europejska i Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa we wspólnym komunikacie w sprawie nowej koncepcji działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie ⁽¹⁾ podkreślili między innymi cel, jakim jest dodatkowe ułatwienie udziału państw sąsiadujących w działaniach Unii dotyczących mobilności i budowania potencjału w <u>szkołach (e-Twinning) i szkolnictwie wyższym</u> i otwarcia przyszłego programu w dziedzinie kształcenia dla państw sąsiadujących.
⁽¹⁾ COM(2011) 303 final z 25.5.2011.	⁽¹⁾ COM(2011) 303 final z 25.5.2011.

Uzasadnienie

Wspólny komunikat wyraźnie wspomina o współpracy międzyszkolnej organizowanej w ramach programów e-Twinning.

Poprawka 5

Motyw 33 preambuły

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>W celu zapewnienia szybkiej reakcji na zmieniające się potrzeby w trakcie całego okresu trwania programu Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przepisów dotyczących kryteriów wykonania i działań zarządzanych przez agencje krajowe. Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje podczas swoich prac przygotowawczych, w tym na szczeblu ekspertów. Podczas przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie właściwych dokumentów do Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>	<p>W celu zapewnienia szybkiej reakcji na zmieniające się potrzeby w trakcie całego okresu trwania programu Komisja powinna posiadać uprawnienia do przyjęcia niektórych aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przepisów dotyczących kryteriów wykonania i działań zarządzanych przez agencje krajowe. Szczególnie istotne jest, aby Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje podczas swoich prac przygotowawczych, w tym na szczeblu ekspertów. <u>Powinna również zasięgać – w stosownych przypadkach – opinii Komitetu Regionów, zwłaszcza w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą transgraniczną.</u> Podczas przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie właściwych dokumentów do Parlamentu Europejskiego i Rady.</p>

Uzasadnienie

Komitet powinien uczestniczyć w procesie konsultacji, zgodnie z art. 307 TFUE.

Poprawka 6

Artykuł 1 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
	<p>W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się program działań Unii w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu o nazwie „<u>Ucząca się Europa Erasmus dla wszystkich</u>”, zwany dalej „programem”.</p>

Uzasadnienie

Spójność z propozycją zmiany nazwy programu.

Poprawka 7

Artykuł 5 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>wspieranie tworzenia europejskiego obszaru uczenia się przez całe życie, zainicjowanie reform politycznych na szczeblu krajowym, wspieranie modernizacji systemów kształcenia i szkolenia, w tym uczenia się pozaformalnego, oraz wspieranie europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży, w szczególności dzięki zacieśnionej współpracy politycznej, lepszemu zastosowaniu narzędzi uznawania i narzędzi służących zwiększaniu przejrzystości oraz dzięki rozpowszechnianiu dobrych praktyk;</p> <p>Powiązany wskaźnik: liczba państw członkowskich wykorzystujących wyniki otwartych metod koordynacji w pracach nad swoją polityką krajową</p>	<p>wspieranie tworzenia europejskiego obszaru uczenia się przez całe życie, zainicjowanie reform politycznych na szczeblu krajowym, wspieranie modernizacji systemów kształcenia i szkolenia, w tym uczenia się <u>nieformalnego i</u> pozaformalnego, oraz wspieranie europejskiej współpracy w dziedzinie młodzieży, w szczególności dzięki zacieśnionej współpracy politycznej, lepszemu zastosowaniu narzędzi uznawania i narzędzi służących zwiększaniu przejrzystości oraz dzięki rozpowszechnianiu dobrych praktyk;</p> <p>Powiązany wskaźnik: liczba państw członkowskich wykorzystujących wyniki otwartych metod koordynacji w pracach nad swoją polityką krajową</p>

Uzasadnienie

Jest to zgodne z definicją uczenia się przez całe życie (art. 2 ust. 1).

Poprawka 8

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
<p>W dziedzinie kształcenia, szkolenia i młodzieży cele programu realizowane są w ramach następujących trzech rodzajów działań:</p> <p>a) mobilności edukacyjnej osób,</p> <p>b) współpracy na rzecz innowacji i dobrych praktyk,</p> <p>c) wsparcia reform politycznych.</p>	<p>W dziedzinie kształcenia, szkolenia i młodzieży cele programu realizowane są w ramach następujących trzech rodzajów działań:</p> <p>a) <u>powszechnej mobilności edukacyjnej osób, tak by można było z niej korzystać na równych warunkach niezależnie od miejsca zamieszkania.</u></p> <p>b) współpracy na rzecz innowacji i dobrych praktyk,</p> <p>c) wsparcia reform politycznych.</p>

Uzasadnienie

UE powinna zagwarantować wszystkim obywatelom możliwość korzystania z mobilności na równych warunkach, niezależnie od miejsca pochodzenia. Mobilność studentów w regionach najbardziej oddalonych UE utrudnia olbrzymia odległość od kontynentu. Z tego względu, zgodnie z art. 349 TFUE konieczne jest ustanowienie środków sprzyjających mobilności, tak by z inicjatyw wspieranych w 63 % z funduszy mogli na równych warunkach korzystać wszyscy młodzi ludzie niezależnie od miejsca zamieszkania. Wnosimy, by zgodnie ze sprawozdaniem sporządzonym na wniosek komisarza Michela Barniera przez byłego komisarza i byłego hiszpańskiego ministra rolnictwa, gospodarki i finansów Pedra Solbesa rozwinąć „politykę mobilności ludzi młodych i studentów uniwersytetów, uzupełniając finansowanie programu Erasmus w taki sposób, by pokryć dodatkowe koszty podróży studentów z regionów najbardziej oddalonych, będących miejscem ich pochodzenia, do stolicy ich państwa członkowskiego, a dla studentów z innych państw członkowskich pragnących uczestniczyć w programie Erasmus na jednej z uczelni wyższych w regionie najbardziej oddalonym – kosztów podróży ze stolicy danego państwa członkowskiego do regionu najbardziej oddalonego. Aby na bardziej zaawansowanych etapach kształcenia stworzyć warunki sprzyjające projektom mobilności studentów z regionów najbardziej oddalonych, należy promować na szczeblu krajowym naukę języków obcych oraz wymianę młodszych uczniów”.

Poprawka 9

Artykuł 10 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
	<p>c) wspieranie następujących europejskich instytucji akademickich realizujących cel o znaczeniu ogólnoeuropejskim:</p> <p>(i) Europejskiego Instytutu Uniwersyteckiego we Florencji,</p> <p>(ii) Kolegium Europejskiego (w Brugii i w Natolinie),</p> <p><u>(iii) Akademii Prawa Europejskiego w Trewirze,</u></p> <p><u>(iv) Międzynarodowego Centrum Szkoleń Europejskich w Nicei,</u></p> <p><u>(v) Europejskiego Instytutu Administracji Publicznej w Maastrichcie,</u></p> <p><u>(vi) Europejskiej Agencji Rozwoju Edukacji Specjalnej w Odense;</u></p>

Uzasadnienie

Sześć europejskich szkół wyższych wspieranych z programu „Jean Monnet” w latach 2007–2013 powinno być uwzględnianych także w przyszłości, aby poprawić rozłożenie geograficzne i kulturową różnorodność tych instytucji doskonałości o znaczeniu europejskim.

Poprawka 10

Artykuł 16 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
Podmioty sektora publicznego i prywatnego w głównych sektorach edukacji objętych programem stosują nazwę „Erasmus” dla celów komunikowania i rozpowszechniania informacji związanych z programem, przy czym będzie on związany z następującymi głównymi sektorami edukacji:	Podmioty sektora publicznego i prywatnego w głównych sektorach edukacji objętych programem stosują nazwę „Erasmus” dla celów komunikowania i rozpowszechniania informacji związanych z programem, przy czym będzie on związany z następującymi głównymi sektorami edukacji:
— „Erasmus – szkolnictwo wyższe”, związany ze wszystkimi rodzajami szkolnictwa wyższego w Europie i na świecie;	— „ Ucząca się Europa Erasmus – szkolnictwo wyższe”, związany ze wszystkimi rodzajami szkolnictwa wyższego w Europie i na świecie;
— „Erasmus – szkolenie”, związany z kształceniem i szkoleniem zawodowym oraz uczeniem się dorosłych;	— „ Ucząca się Europa Erasmus – szkolenie”, związany z kształceniem i szkoleniem zawodowym oraz uczeniem się dorosłych;
— „Erasmus – szkoły”, związany z kształceniem szkolnym;	— „ Ucząca się Europa Erasmus – szkoły”, związany z kształceniem szkolnym;
— „Erasmus – uczestnictwo młodzieży”, związany z uczeniem się pozaformalnym młodzieży.	— „ Ucząca się Europa Erasmus – uczestnictwo młodzieży”, związany z uczeniem się pozaformalnym młodzieży.

Uzasadnienie

Spójność z propozycją zmiany nazwy programu.

Poprawka 11

Artykuł 18 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka
W ramach programu wspierana jest współpraca z partnerami z państw trzecich, w szczególności z partnerami z państw sąsiadujących, w działaniach, o których mowa w art. 6 i 10.	W ramach programu wspierana jest współpraca z partnerami z państw trzecich, w szczególności z partnerami z państw sąsiadujących, w działaniach, o których mowa w art. 6, 10 i 12.

Uzasadnienie

Umożliwienie partnerom z krajów sąsiadujących udziału w działalności sportowej.

Bruksela, 4 maja 2012 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO